

ישיבת המתמידים "מאור שרגא"
 בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
 רמת ויז'ניץ חיפה

בס"ד

תמוז תשפ"ד

פרשת "פנחס"

"ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי" (כ"ו מ"ט). אפ"ל "ליצר" כאשר אדם חפץ ללכת אחר עצת היצה"ר, "משפחת היצרי" הרבה משפחות יהיה לו ללכת אחר היצר, "לשלם" כשרוצים ללכת בשלמות העבודה, "משפחת השלמי" הרבה משפחות יהיו לו. (מים רבים)

*

"לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקודיו ויתן נחלתו" (כ"ו נ"ד). "לרב" מי שיש לו הרבה מצוות ומעש"ט וגדול בתורה "תרבה נחלתו" יהיה לו חלק גדול בעוה"ב, "ולמעט" מי שיש לו מעט מצוות ומעש"ט "תמעט נחלתו" לעוה"ב, "איש לפי פקודיו" כל איש לפי מצוותיו שנקראים פקודים כמש"כ (תהלים י"ט) "פקודי ד' ישרים", "יותן נחלתו" יקבל חלקו, כמו שאמרו חז"ל (סנהדרין צ'). יכל ישראל יש להם חלק לעולם הבא". (אור פני משה)

*

"וצויתה אותו לעיניהם" (כ"ז י"ט). הקב"ה אמר למשה רבנו ע"ה: צו את יהושע שישגיח על עיניהם, שיהיו עיניהם משומרות, כי יסוד הקדושה בעינים.

*

"כבשים בני שנה תמימים" (כ"ח ג'). "כבשים" שיהיה אדם כובש את יצרו, "בני שנה" שיהיה נקי כבן שנה בלא חטא, "תמימים" שיקיים "תמים תהיה עם ד' אלקיך", זהו עיקר קרבנו של יהודי. (תפארת שלמה)

*

"עולת תמיד העשויה בהר סיני" (כ"ח ו'). צריך אדם לעלות תמיד בעבודת ד' ולהיות בענוה, כי יודע כל פעם כמה שמשיג - יש עוד להשיג יותר בגדלותו של הקב"ה, ועי"ז נעשה נכנע ושפל באמת לפני הקב"ה בכל פעם יותר. וזה: "עולת תמיד" כמה שאדם עולה תמיד בעבודת השי"ת, "העשויה בהר סיני" מביאו לידי ענוה, כי הר סיני רומז אל מדת הענוה כמו שאמרו חז"ל (סוטה ה.). 'הקב"ה הניח כל הרים וגבעות והשרה שכירתו על הר סיני'.

*

"עולת שבת בשבתו על עולת התמיד" (כ"ח י'). הנה בשבת קודש יש עליה בקדושה לנשמתו של אדם, אבל אמרו חז"ל (מסכת ע"ז ג.) 'מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת זה תלוי לפי טרחו של האדם כל השבוע בתורה תפילה ומעש"ט, ו"כל מקדש שביעי... שכרו הרבה מאד" אבל הוא "על פי פעלו". וזה הרמז: "עולת שבת בשבתו" היינו העליה אשר יש לאדם מידי שבת בשבתו, "על עולת התמיד" הוא לפי מה שמתנהג ומתעלה עצמו בששת ימי המעשה.

*

לע"נ אדמו"ר הרה"צ רבי אליעזר זצ"ל בן הרה"צ רבי ברוך זיע"א

כ' תמוז יא"צ רבינו הקוה"ט בעל "חכמת אליעזר" זצלה"ה

כבר עברו **תשע** שנים מאותו יום מר ששקעה השמש בצהריים וחשכו המאורות, נפלה עטרת ראשנו ותפארתנו, ונתבקש לישיבה של מעלה אדוננו מורנו ורבינו הקוה"ט רבי **אליעזר** בן אדמו"ר הקוה"ט רבי **ברוך** זצלה"ה. אשר אמרנו בדרכו נלך ובצלו נחיה עדי יבוא גואל.

כ"ק אדמו"ר הקוה"ט

בעל "חכמת אליעזר" זצ"ל

זכור נזכור! מראה כהן - מראה זיו פניו אשר קרן מהם אהבת ישראל חן וחסד, את מבטו המלטף, הילוכו האצילי, חיוכו הלבבי, ליטופו האבהי, ועידודו הרחימאי, אשר על ידם זכינו להתעלות בתורה, יר"ש, ומידות טובות.

זכור נזכור! כמלאך הניצב על ראש הדרך - את דיוקו בזמן תפלה, ההתלהבות וההתרגשות בתפלה בקול. את השתתפותו בערב שיעורי התורה ברבים, בהראות לנו דוגמא אישית ללמוד בהתמדה וברציפות.

זכור נזכור! רוממות עילאית מהי - את ימי השבתות, בישולחן הטהור' בעת ששר וזימר לכבוד השי"ת, וב'דברי תורה' אשר מהם למדנו את המעשה אשר נעשה. את מועדי ד' אשר התרגשות מיוחדת היתה להיות במחיצת רבנו זיע"א בימים קדושים אלו ולראות את עבודתו בקודש בקיום המצוות.

אולם - מעת חסרנו כל אלה - דאבה נפשנו, נפלה רוחנו, ושחה לארץ נשמתנו.

אך צריכים אנו להתחזק! כמובא (עטרת שלמה - באבוב) עה"פ (במדבר י"ג כ'): "היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ". אמרו חז"ל (ב"ב ט"ו) האם יש אדם המגן על דורו כעץ. וכן בזוה"ק (פר' פנחס) "היש בה עץ" איהו צדיק. ועפ"ז יש לפרש ג"כ סיפא דקרא "היש בה עץ" כל זמן שהצדיק בעולם, עץ חיים הוא לכל המסתופפים בצלו, להגן עליהם ולהריק להם ברכות הצלחות רפואות וישועות, "אם אין" פ"י אם נעדר הצדיק ואינו עוד בעולם, אין ליפול ברשת היאוש, רק "והתחזקתם" צריכים להתחזק מאד, ובמה תתחזקו? "ולקחתם מפרי הארץ" היינו בני הצדיקים, פרי עץ חיים, הם יהיו לגאון ולתפארת אשר בהם יתפארו ויתהללו עם ישראל. כי זכות הצדיק שנסתלק מן העולם, עומדת **לבניו**, וגם אצלם יוכלו לקחת השפעות טובות, וזהו "ולקחתם מפרי הארץ". עכ"ל.

אמרו חז"ל (חולין ז') 'גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהן'. וכמו שבחינו הנהיג אותנו באהבה ובדאגה כאב לבניו, כעת בוודאי מביט עלינו מלמעלה ודואג לנו צאן מרעיתו, למען נלך בדרך טובים ואורחות צדיקים נשמור.

נשתדל ללכת בדרכי הצדיק - להתפלל בכוונה, ללמוד בהתמדה, להתנהג במידות טובות, לשמוע בקול ההורים והמורים, שיהא שם שמים מתאהב על ידינו, נמשיך להיות דבוקים בלפיד האש ההולך לפני המחנה יומם וליל ה"ה בנו **כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א**, הממשיך את המורשת הנפלאה, ומבעיר את האבוקה באמונה ובחכמה, המפיצה אור וחום לתפארת בית ישראל. לאורו נסע ובדרכו נלך. עי"ז נזכה שזכותו של מרן רבינו הקוה"ט זצלה"ה תגן עלינו, ויהיה מליץ יושר על כל ההולכים בדרכיו, ונזכה לקבל פניו בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו, אכ"ר.

"והיו עיניך רואות את מוריך"

"ומלבשתו ענוה"...(אבות פ"ו)

אני לא חסיד סרט ויזניץ, אבל לכבוד היארצייט של ה'חכמת אליעזר' רציתי לשתף אתכם בסיפור קטן שקרה איתי שריגש אותי מאוד.

לפני כמה שנים, בשמחה משפחתית במאנסי ניו יורק, עשיתי מאמץ להכיר אנשים חדשים ולשמוע מהם משהו מעניין. במיוחד אנשים מבוגרים כמובן, כפי שלימד אותי אבי, "לכל אחד בעולם יש משהו מעניין לספר. אתה רק צריך להקשיב".

נפגשתי שם עם אחד הסבים מהצד השני, ואני מתיישב לידו ואנחנו מתחילים לדבר על דא ועל הא. הוא סיפר לי ששמו והוא במקור מחיפה. המשפחה שלו הם ויזניצאים כבר כמה דורות, אבל אבא שלו עבר לגור בוילימסבורג בארה"ב ושם התקרבו להאדמו"ר מסאטמאר ומאז הוא חסיד סאטמאר.

בין לבין הוא אמר לי בדרך אגב שיש לו מכתב בבית בכתב יד של האדמו"ר ה'חכמת אליעזר' מסערט ויזניץ זצ"ל. כמובן שמיד התחלתי לחקור אותו בשאלות על זה. מה? איפה? מתי? איך? למה? אז הוא סיפר לי את הסיפור שלו:

המשפחה שלי - הגם שגרנו בחיפה לא רחוק מויזניץ ונכנסנו שם מפעם לפעם - לא נחשבה ל'חסידים' של האדמו"ר מסרט ויזניץ, אבא שלי כבר התקרב לסטמאר אבל היינו אוהדים ומעריצים מבחוץ.

פעם, במהלך השנים הראשונות של הנהגת הרבי, החלטנו אני וחבר בליל שבת לקפוץ לטיש של הרבי.

אני וחבר שלי שוחחנו בינינו וכנראה אמרתי משהו שגרם לחברי לחייך. אני לא זוכר מה בדיוק אמרתי, אבל זה לא היה שום דבר שלילי או נגד אף אחד. אבל אחד החסידים הצעירים של הרבי הטרי, כנראה שהיה לו איזה רגשי נחיתות, והוא דמיין לעצמו, שאני בטח עושה בדיחות וצוחק על הרבי שלו.

הוא ניגש אלי בכעס והורה לי לעזוב את המקום מיידית. שאלתי אותו למה? אז הוא אמר לי שזה בגלל שאני צוחק ולועג על הרבי. ניסיתי לומר לו שזה לא נכון, אבל הוא לא רוצה לשמוע שום דבר, והוא פשוט דחף אותי וחבר שלי החוצה בכוח.

הייתי כמובן מאוד נסער ומאד כועס. ומשום שהייתי אז בחור צעיר עם יותר מקצת חוצפה, החלטתי שאחרי השבת אני כותב מכתב כועס לרבי ולספר לו בדיוק מה קרה לי.

כתבתי מכתב לרבי החדש, ובו כתבתי בכעס את אכזבתי על כל הסיפור. כתבתי גם שהמשפחה שלי קשורה לויזניץ במשך כמה דורות, והתנהגות כמו זו אינה מתאימה לויזניץ בכלל.

כמובן שזה לא ממש דרך ארץ לדבר או לכתוב משהו כזה לאדמו"ר, אבל כאמור הייתי אז צעיר יותר ואז לא חשבתי מה מתאים ומה לא... כמובן שמעולם לא ציפיתי לתשובה, פשוט כעסתי ורציתי לזרוק את זה על משהו או מישהו".

אתה בטח יכול לדמיין את ההפתעה הגדולה שלי כשיום אחד אמי אומרת לי שיש לי מכתב מהאדמו"ר מסרט ויזניץ. פתחתי את המכתב, ונדהמתי לקרוא אותו. זו היה מכתב התנצלות מכל הלב בכתב ידו. פשוטו כמשמעו האדמו"ר של מאות חסידים, כתב מכתב התנצלות עבורי, עבור בחור צעיר שכתב לו מתוך כעס. המכתב שמור אצלי כדוגמה וכתזכורת תמידית לענוה טהורה אמיתית.

עד כאן הסיפור שלו. שאלתי אותו אם יש אפשרות לראות המכתב ואולי גם לעשות צילום, והוא ענה בחיוב.

אחרי כמה שבועות עברתי ליד ביתו נזכרתי ודפקתי על דלת. הוא פתח לי ופתח לי המכתב ועשיתי צילום.

וזה תוכן המכתב כפי שקראתי אותו:

יקרת מכתבכם לנכון הגיעני ועגמת נפש רבה נגרמה לי עקב המקרה המצער שאתם מתארים.

ראוי להערכה היא תבונתכם, על שמצאתם לנכון להודיעני את אשר קרה למען אוכל לדאוג שמקרה כנ"ל לא ישונה, בע"ה, ולקיים ובערת הרע מקרבך.

נכונים דבריכם שאין זה דרך חינוכנו ודאגתנו נתונה כי בחורי ישיבתנו הק' יהי' נוחים למקום ונוחים לבריות, כדי שיהי' שם שמים מתאהב על ידם. את אשר בו הנגע יבוא על ענשו, בל"נ, והי' מחננו טהור, בעזה שיי"ת.

מקוה אני בכל ליבי שהמקרא הנ"ל לא יעיב על המשך היחסים הטובים ואתכם הסליחה.

ידידכם דוש"ט המברככם בכ"ט
אליעזר

(מצורף צילום של המכתב)

[תודה לידידנו הר' ה.ג.ר. ני"ו שהואיל בטובו להעביר לנו סיפור ומכתב זה].

* * *

לשון נופל על לשון

מספר הרה"ג רבי אליעזר שטרנבוך שליט"א: בשנות נעורי בישיבה הייתה לי חברותא שמשום מה לא עלתה יפה והלימוד לא היה פורה.

בגלל חוסר נעימות שכרוך בעזיבת החברותא, לא העזתי לעשות מעשה ולהיפרד מעליו. הדבר חרה לי מאד והפריע לי להתקדם בלימודים.

יום אחד כאשר באו מים עד נפש החלטתי לנסוע לרמת ויזניץ לקו"פ להתברך ולהיוועץ מרב תבונות דו"ז כ"ק אדמו"ר זי"ע.

בבואי לקודש פנימה, עוד טרם פציתי את פי, והנה רבינו שואל אותי: "מה לומדים אצלכם בישיבה"?

עניתי: "מסכת בבא בתרא", והנה רבינו פותח פיו בחכמה: "הרי משנה ראשונה שבמסכת 'השותפין שרצו לעשות מחיצה...' ", ומבאר רבינו במתק שפתיו: "כמו שותפים אלו שבמשנה שרוצים להיפרד ולחלוק את החצר, כן יש לפעמים חברותא הלומדים יחד ואינם מתאימים זה לזה וצריכים פשוט להיפרד ולחפש כל אחד את המתאים לו..." ויהי לפלא.

(זכרון בהיכל ד')

*

ברכת הצדיק

שנים רבות רגיל הייתי להיכנס לקו"פ ככל אנ"ש, אחת השנים אחרונות לחיי רבינו זיע"א, מספר ימים לפני ערב פסח, נכנסתי לקו"פ לעצה וברכה.

רבנו זיע"א עיין בקוויטל, ואמר לי: "פנחס" – בדין הוא שיטול שכרו (במד"ר כ"א א'). "אפרים" – כי הפרני אלקים (בראשית מ"א נ"ב). "יוסף" – יוסף ד' עליכם (תהלים קט"ו)....., ואכן ברכות אלו התקיימו בס"ד בברכה מרובה.

(אחד מאנ"ש)

*

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

שמחת החלאקה לנין

כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

היניק אליעזר ני"ו, בן לנכדו הרב פנחס נחמן רבינוביץ שליט"א,

בן כ"ק אדמו"ר מביאלא שליט"א, חתן חדב"נ הרה"ג ר' יואל איתמר קרויז שליט"א,

(קול ברמה)

(קול ברמה)

מעמד הכנסתו לת"ת תחילת לימוד האותיות

האדמו"ר מקאסוב שליט"א שהה השבת במחיצת חמיו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
לרגל שבת יארצייט של כ"ק מרן אדמו"ר בעל ה'חכמת אליעזר' זצוק"ל.
(צילום: יוסי לוי)

זכור אהבת קדומים

במלאות תשע שנים להסתלקותו של כ"ק מרן אדמו"ר בעל ה'חכמת אליעזר' זצוק"ל

עם אדמו"ר בעל ישועות משה' זי"ע

עם אדמו"ר בעל 'אמרי חיים' זי"ע

עם אחיו הר"מ הגר (חלוץ) ז"ל

עם אחיו הרה"צ הגרנ"ח אדלר זי"ע

עם כ"ק אדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א

עם אחיו הרה"צ בעל 'ברכת משה' זי"ע

(ארכיון - אהרן ברוך ליבוביץ)